ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 09.08.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

309

ZÁKON

z 9. júla 1991

o ochrane ovzdušia pred znečisťujúcimi látkami (zákon o ovzduší)

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osôb pri ochrane vonkajšieho ovzdušia (ďalej len „ovzdušie“) pred vnášaním znečisťujúcich látok ľudskou činnosťou a spôsob obmedzovania príčin a zmierňovanie následkov znečisťovania.

§ 2
Znečisťujúce látky

Znečisťujúcimi látkami na účely tohto zákona sú tuhé, kvapalné a plynné látky, ktoré priamo alebo po chemickej alebo fyzikálnej zmene v ovzduší alebo po spolupôsobení s inou látkou nepriaznivo ovplyvňujú ovzdušie a tým ohrozujú a poškodzujú zdravie ľudí alebo ostatných organizmov, zhoršujú ich životné prostredie, nadmerne ho obťažujú alebo poškodzujú majetok.

§ 3
Zdroje znečisťovania

Zdrojmi znečisťovania ovzdušia (ďalej len „zdroje znečisťovania“) podľa tohto zákona sa rozumejú

a) technologické objekty obsahujúce stacionárne zariadenia na spaľovanie palív s tepelným výkonom vyšším ako 5 MW a zariadenia osobitne závažných technologických procesov (ďalej len „veľké zdroje znečisťovania“),

b) technologické objekty obsahujúce stacionárne zariadenia na spaľovanie palív s tepelným výkonom od 0,2 do 5 MW, zariadenia závažných technologických procesov, ako aj uhoľné lomy a obdobné plochy s možnosťou horenia, zaparenia alebo úletu znečisťujúcich látok (ďalej len „stredné zdroje znečisťovania“),

c) technologické objekty obsahujúce stacionárne zariadenia na spaľovanie palív s tepelným výkonom nižším ako 0,2 MW s výnimkou lokálnych kúrenísk v bytoch v obytných domoch a v stavbách na individuálnu rekreáciu,[1]) zariadenia technologických výrob nespadajúcich do kategórie veľkých a stredných zdrojov, skládky palív, surovín, zachytených exhalátov, tuhého komunálneho odpadu a iné stavby, zariadenia a činnosti výrazne znečisťujúce ovzdušie (ďalej len „malé zdroje znečisťovania“),

d) pohyblivé zariadenia so spaľovacími alebo inými motormi, ktoré znečisťujú ovzdušie, najmä cestné motorové vozidlá, železničné koľajové vozidlá, plavidlá a lietadlá (ďalej len „mobilné zdroje znečisťovania“); podrobnosti ustanoví osobitný predpis.

§ 4

Na účely tohto zákona je

a) prevádzkovateľom zdroja znečisťovania právnická alebo fyzická osoba, ktorá má právo alebo faktickú možnosť prevádzkovať tento zdroj,

b) investorom zdroja znečisťovania právnická alebo fyzická osoba, z ktorej prostriedkov sa výstavba tohto zdroja financuje,

c) projektantom zdroja znečisťovania právnická alebo fyzická osoba oprávnená na projektovú činnosť podľa osobitných predpisov,[2]) ktorá tento zdroj projektuje,

d) výrobcom právnická alebo fyzická osoba, ktorá vyrába zariadenia, materiály alebo výrobky, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie,

e) dovozcom právnická alebo fyzická osoba, ktorá dováža zariadenia alebo výrobky pre vnútorný trh, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie.

§ 5
Limity znečisťovania

(1) Emisný limit je najviac prípustné množstvo znečisťujúcej látky vypúšťanej do ovzdušia zo zdroja znečisťovania vyjadrené ako hmotnostná koncentrácia znečisťujúcej látky v odpadových plynoch alebo hmotnostný tok znečisťujúcej látky za jednotku času alebo hmotnostné množstvo znečisťujúcej látky vztiahnuté na jednotku produkcie alebo stupeň znečisťovania ovzdušia týmto zdrojom spôsobovaný (tmavosť dymu).

(2) Imisný limit je najviac prípustná hmotnostná koncentrácia znečisťujúcej látky obsiahnutá v ovzduší.

(3) Depozičný limit je najviac prípustné množstvo znečisťujúcej látky usadenej po dopade na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času.

(4) Zoznam znečisťujúcich látok, kategorizáciu zdrojov znečisťovania a limity znečisťovania dohodnuté s príslušnými ústrednými orgánmi štátnej správy pre životné prostredie vyhlási Federálny výbor pre životné prostredie ako opatrenie v Zbierke zákonov.[3]) Orgány štátnej správy republík určené zákonmi Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady môžu

a) rozšíriť zoznam kategorizácie zdrojov znečisťovania, znečisťujúcich látok a určiť ich limity,

b) limity znečisťovania sprísniť.

(5) Opatrením Federálneho výboru pre životné prostredie sa ustanovujú najmä limity, ktoré vyplývajú z medzinárodných zmlúv, ktorými je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná.

DRUHÁ ČASŤ
POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSÔB

§ 6
Všeobecné povinnosti

(1) Pri výrobe, dovoze, preprave a predaji zariadení, výrobkov a materiálov, ktoré pri používaní, v spotrebe alebo pri ukladaní znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie, je každý výrobca, dovozca, prepravca a predávajúci povinný voliť také riešenie, ktoré zabezpečuje ochranu ovzdušia.

(2) Výrobcovia a dovozcovia sú povinní vyrábať a dovážať pre vnútorný trh iba také mobilné zdroje, ktoré spĺňajú podmienky pre prevoz a emisné limity. Mobilné zdroje so spaľovacími motormi podliehajú pravidelným kontrolám množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok. Podmienky pravidelných kontrol ustanovia osobitné predpisy.

(3) V zariadeniach na spaľovanie palív sa nesmú spaľovať iné palivá, než určené výrobcom zariadení, prípadne uvedené v súbore technickoprevádzkových parametrov a technicko-organizačných opatrení na zabezpečenie prevádzky zdrojov znečisťovania (§ 7 ods. 2).

(4) Pri výstavbe nových zariadení, ktoré môžu byť zdrojom znečisťovania ovzdušia, alebo pri modernizácii jestvujúcich zariadení, sa musia voliť najlepšie dostupné technológie s prihliadnutím na primeranosť výdavkov na ich obstaranie a robiť opatrenia na postupné znižovanie emisií.

§ 7
Povinnosti prevádzkovateľov veľkých a stredných zdrojov znečisťovania

(1) Prevádzkovatelia veľkých a stredných zdrojov znečisťovania sú povinní

a) uvádzať do prevádzky a prevádzkovať zdroje znečisťovania v súlade s technickými podmienkami prevádzky zariadenia a v súlade s podmienkami určenými orgánom ochrany ovzdušia podľa § 11 ods. 1,

b) dodržiavať určené emisné limity (§ 5 ods. 4),

c) plniť pokyny orgánov ochrany ovzdušia na zaistenie nápravy (§ 12 ods. 1),

d) viesť vlastnú prevádzkovú evidenciu o zdrojoch a zisťovať množstvo vypúšťaných znečisťujúcich látok spôsobom ustanoveným osobitným predpisom,

e) poskytovať príslušným orgánom ochrany ovzdušia údaje ustanovené právnym predpisom a ďalšie údaje potrebné na zistenie stavu ovzdušia,

f) bezodkladne odstraňovať v prevádzke zdrojov znečisťovania nebezpečné stavy ohrozujúce kvalitu ovzdušia a robiť včas potrebné opatrenia na predchádzanie haváriií,

g) vypracovať na účely regulácie emisií za situácií uvedených v § 16 regulačné poriadky pre prevádzku zdrojov znečisťovania,

h) pri vážnom a bezprostrednom ohrození alebo zhoršení kvality ovzdušia bezodkladne zastaviť alebo obmedziť prevádzku zdroja znečisťovania, jeho časti alebo inú činnosť, ktorá je príčinou ohrozenia alebo zhoršenia kvality ovzdušia, a plniť pokyny orgánu ochrany ovzdušia na zaistenie nápravy (§ 12 ods. 1); súčasne vhodným spôsobom informovať verejnosť,

i) zabezpečiť technické prostriedky pre monitorovanie emisií látok znečisťujúcich ovzdušie, ak tak ustanovuje osobitný predpis,

j) umožniť pracovníkom orgánov ochrany ovzdušia alebo týmito orgánmi povereným osobám prístup ku zdrojom znečisťovania za účelom zistenia množstva znečisťujúcich látok a kontroly zdroja znečisťovania a jeho prevádzky,

k) informovať verejnosť o znečistení ovzdušia zo zdroja znečisťovania a o opatreniach vykonávaných na obmedzenie tohto znečistenia.

(2) Prevádzkovatelia veľkých zdrojov znečisťovania sú povinní vypracovať, ako záväznú súčasť miestnych prevádzkových predpisov, súbor technickoprevádzkových parametrov a technicko-organizačných opatrení na zabezpečenie prevádzky zdrojov znečisťovania, včítane opatrení na zmierňovanie priebehu a odstraňovanie dôsledkov havarijných stavov v súlade s podmienkami ochrany ovzdušia a predkladať ich návrhy aj zmeny na schválenie orgánu ochrany ovzdušia (§ 11 ods. 1).

§ 8
Povinnosti prevádzkovateľov malých zdrojov znečisťovania

Prevádzkovatelia malých zdrojov znečisťovania sú povinní:

a) uvádzať do prevádzky a prevádzkovať zdroje znečisťovania v súlade s podmienkami pre prevádzku týchto zariadení, ktoré určia výrobcovia alebo orgány ochrany ovzdušia, pokiaľ sprísnia podmienky určené pre prevádzku týchto zariadení výrobcovia,

b) umožniť pracovníkom orgánov ochrany ovzdušia alebo týmito orgánmi povereným osobám prístup ku zdrojom znečisťovania za účelom zistenia množstva znečisťujúcich látok a kontroly zdroja znečisťovania a jeho prevádzky a predkladať im na to potrebné podklady; podrobnosti o zisťovaní množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok zo zdroja znečisťovania a stupne znečisťovania ovzdušia ustanovia osobitné predpisy.

§ 9
Povinnosti prevádzkovateľov mobilných zdrojov znečisťovania

(1) Prevádzkovatelia mobilných zdrojov znečisťovania sú povinní prevádzkovať a udržiavať tieto zdroje v súlade s podmienkami určenými výrobcami týchto zariadení a v súlade s emisnými limitmi.

(2) Prevádzkovatelia mobilných zdrojov sú povinní umožniť na vyzvanie orgánu ochrany ovzdušia kontrolu množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok; podrobnosti ustanovia osobitné predpisy.

(3) V oblastiach vyžadujúcich osobitnú ochranu ovzdušia sa u prevádzkovateľov mobilných zdrojov, nespĺňajúcich sprísnené emisné limity výfukových plynov, uplatňujú osobitné režimy (§ 15).

§ 10
Orgány ochrany ovzdušia

Orgánmi ochrany ovzdušia sa rozumejú orgány, pri ktorých pôsobnosť na výkon štátnej správy na tomto úseku ustanovia zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady.

§ 11
Súhlas orgánu ochrany ovzdušia

(1) Súhlas orgánu štátnej správy ochrany ovzdušia Českej republiky alebo Slovenskej republiky (ďalej len „orgán ochrany ovzdušia“) obsahujúci podmienky ochrany ovzdušia sa vyžaduje

a) na umiestňovanie a povoľovanie stavieb veľkých a stredných zdrojov znečisťovania včítane ich zmien a na ich uvedenie do prevádzky,

b) na návrhy typových podkladov a vzorových projektov stavieb zdrojov znečisťovania,

c) na projekty na zavedenie nových výrob a technológií pri veľkých a stredných zdrojov znečisťovania,

d) na návrhy a zmeny česko-slovenských technických noriem, ktorých uplatňovanie sa dotýka ochrany ovzdušia, a na schvaľovanie výnimiek z ich záväznosti, pokiaľ udelenie výnimky osobitný zákon[4]) pripúšťa,

e) na návrhy územnoplánovacej dokumentácie,

f) na umiestňovanie a povoľovanie stavieb malých zdrojov znečisťovania, ktorých dokumentácia nebola schválená ako typový podklad alebo vzorový projekt,

g) na zmeny používaných palív a surovín a na zmeny využívania technologických zariadení veľkých a stredných zdrojov znečisťovania,

h) na výrobu, dovoz a prepravu zariadení, materiálov a výrobkov, ktoré znečisťujú alebo môžu znečisťovať ovzdušie,

i) na vydanie a zmeny súboru technickoprevádzkových parametrov a technicko-organizačných opatrení podľa § 7 ods. 2.

(2) Návrhy, projekty, opatrenia a žiadosti s dopadom na ovzdušie (ďalej len „žiadosti“) o súhlas podľa odseku 1 predkladajú podľa povahy veci prevádzkovatelia, investori, projektanti, výrobcovia alebo dovozcovia príslušnému orgánu ochrany ovzdušia. Žiadosti musia obsahovať zdôvodnenie riešenia najvýhodnejšieho z hľadiska ochrany ovzdušia (§ 6 ods. 4) a v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), c), f), g), h) odborný posudok.

(3) Na podávanie odborných posudkov podľa odseku 2 treba odbornú spôsobilosť overenú orgánom ochrany ovzdušia. Podmienky pre overovanie odbornej spôsobilosti ustanovia osobitné predpisy.

Oprávnenia a povinnosti orgánu ochrany ovzdušia

§ 12

(1) Prevádzkovateľovi veľkého, stredného alebo malého zdroja znečisťovania, ktorý neplní povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi povinnosti pri ochrane ovzdušia, orgán ochrany ovzdušia uloží zaistenie nápravy.

(2) Orgán ochrany ovzdušia nariadi obmedzenie alebo zastavenie prevádzky zdroja znečisťovania, pokiaľ prevádzkovateľ veľkého alebo stredného zdroja znečisťovania

a) nesplní pri vážnom a bezprostrednom ohrození alebo poškodení kvality ovzdušia povinnosti podľa § 7 ods. 1 písm. h),

b) prekračuje emisný limit a nezaistil nápravu uloženú orgánmi ochrany ovzdušia na odstránenie znečisťovania ovzdušia podľa odseku 1 alebo podľa § 7 ods. 1 písm. b) a c),

c) opätovne poruší povinnosti, za ktorých porušenie sa mu už uložila pokuta podľa § 18 ods. 7.

(3) Orgán ochrany ovzdušia nariadi obmedzenie alebo zastavenie prevádzky zdroja znečisťovania pri vyhlásení varovného a regulačného opatrenia podľa § 16 ods. 2.

§ 13

Orgány ochrany ovzdušia sú povinné sprístupňovať včasné a úplné informácie o kvalite ovzdušia a podiele jednotlivých zdrojov na jeho znečisťovaní. Vždy sú povinné informovať verejnosť v prípade smogovej situácie (§ 16).

ÚROVEŇ ZNEČISŤOVANIA

§ 14
Prípustná úroveň znečisťovania ovzdušia

(1) Prípustnú úroveň znečisťovania ovzdušia určujú emisné, imisné a depozičné limity pre jednotlivé znečisťujúce látky.

(2) Emisné limity (§ 5 ods. 4) určené pre nové zdroje znečisťovania musia dosahovať hodnotu zodpovedajúcu najlepším dosiahnuteľným prostriedkom (§ 6 ods. 4).

(3) Emisné limity určené pre jestvujúce zdroje znečisťovania vychádzajú z minima dosiahnuteľných emisií na daných technických zariadeniach pri správne vedenej technológii. Pre tieto zdroje orgány ochrany ovzdušia súčasne určia aj dobu, počas ktorej sa musí dosiahnuť hodnota emisného limitu určeného pre nové zdroje znečisťovania; táto doba sa musí určiť s ohľadom na používané technológie a nesmie byť dlhšia ako 5 rokov. Podrobnosti ustanoví osobitný predpis.

(4) Na účely smogových varovných a regulačných systémov pre dobu nepriaznivých meteorologických podmienok a zvýšeného znečistenia ovzdušia ustanovia orgány štátnej správy republík určené zákonmi Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady osobitné imisné limity [§ 5 ods. 4 písm. b)].

(5) Kontrolu dodržiavania emisných, imisných a depozičných limitov a tmavosti dymu upravia zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady.

§ 15
Osobitná ochrana ovzdušia

Osobitné predpisy vymedzia oblasti vyžadujúce osobitnú ochranu ovzdušia a upravia opatrenia na obmedzenie znečisťovania ovzdušia; týmito predpismi sa môže pre príslušné oblasti zriadiť tiež smogový varovný a regulačný systém pre ochranu pred veľmi znečisteným ovzduším (ďalej len „smogový regulačný systém“) a ustanoviť režim jeho prevádzkovania.

§ 16
Smogová situácia

(1) Smogová situácia je mimoriadne znečistené ovzdušie, keď úroveň znečistenia prekročí osobitný imisný limit (§ 14 ods. 4).

(2) Ak nastane smogová situácia, vyhlási okamžite orgán ochrany ovzdušia varovné a regulačné opatrenia na obmedzenie emisií zo zdrojov znečisťovania, ktoré sa na znečisťovaní ovzdušia rozhodujúcim spôsobom podieľajú. Tieto opatrenia sa uplatňujú po celý čas trvania smogovej situácie.

(3) Zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady upravia spôsob informovania verejnosti v prípade smogovej situácie (odsek 1).

TRETIA ČASŤ
POPLATKY A POKUTY ZA ZNEČISŤOVANIE OVZDUŠIA

§ 17
Poplatky

Za znečisťovanie ovzdušia sú povinní prevádzkovatelia zdrojov znečisťovania platiť poplatky podľa množstva a druhu vypúšťaných znečisťujúcich látok. Výšku poplatkov, ich výpočet a spôsob platenia ustanovia zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady.

§ 18
Pokuty právnickým a fyzickým osobám oprávneným na podnikanie

(1) Pokutu vo výške od 30 000 do 10 000 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží prevádzkovateľovi veľkého zdroja znečisťovania, ak poruší povinnosti ustanovené v § 6 ods. 3, § 7 ods. 1 písm. a), b), c), d), f), h), i) a § 7 ods. 2.

(2) Pokutu vo výške od 10 000 do 1 000 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží

a) prevádzkovateľovi veľkého zdroja znečisťovania, ktorý nesplnil včas alebo vôbec povinnosti ustanovené v § 7 ods. 1 písm. e), g), j), k),

b) výrobcovi alebo dovozcovi mobilných zdrojov za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 2.

(3) Pokutu vo výške od 5000 do 1 000 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží prevádzkovateľovi stredného zdroja znečisťovania, ak poruší povinnosti ustanovené v § 6 ods. 3 a § 7 ods. 1.

(4) Pokutu vo výške od 500 do 100 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží prevádzkovateľovi zdroja znečisťovania, ak poruší povinnosti ustanovené v § 6 ods. 3, § 8 a § 11 ods. 2.

(5) Pokutu vo výške od 5000 do 5 000 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží prevádzkovateľovi zdroja znečisťovania, ktorý nesplnil opatrenia orgánu ochrany ovzdušia vyplývajúce zo smogového regulačného systému (§ 16 ods. 2).

(6) Pokutu vo výške od 10 000 do 10 000 000 Kčs orgán ochrany ovzdušia uloží prevádzkovateľovi veľkého alebo stredného zdroja znečisťovania, ktorý

a) porušil povinnosti ustanovené v § 7 ods. 1 písm. b),

b) nezaistil nápravu uloženú orgánom ochrany ovzdušia podľa § 7 ods. 1 písm. c) a § 12 ods. 1.

(7) Ak v čase do uplynutia jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opätovnému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odsekov 1 až 6, a prevádzkovateľ nesplnil v lehote pokyny na zaistenie nápravy určenej orgánom ochrany ovzdušia podľa tohto zákona, orgán ochrany ovzdušia uloží pokutu až do výšky dvojnásobku súm určených v odsekoch 1 až 6 a môže nariadiť odstavenie zdroja znečisťovania alebo obmedzenie jeho prevádzky.

(8) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď orgán ochrany ovzdušia zistil porušenie povinností, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k prekročeniu emisného limitu alebo porušeniu povinností došlo. Pri určení výšky pokuty prihliada orgán ochrany ovzdušia na množstvo a obsah emitovaného znečistenia ovzdušia a závažnosť porušenia povinností.

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 19

Rozsah údajov, ktoré sú prevádzkovatelia zdrojov znečisťovania povinní poskytovať Federálnemu štatistickému úradu, ustanoví osobitný predpis.

§ 20

Zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady určia príslušný ústredný orgán štátnej správy republiky, ktorý upraví osobitným predpisom

a) požiadavky na vedenie prevádzkovej evidencie veľkých a stredných zdrojov znečisťovania [§ 7 ods. 1 písm. d)],

b) rozsah ďalších údajov, ktoré sú prevádzkovatelia zdrojov znečisťovania povinní poskytovať orgánu ochrany ovzdušia [§ 7 ods. 1 písm. e)],

c) kvalifikačné požiadavky na pracovníkov obsluhujúcich veľké a stredné zdroje znečisťovania,

d) požiadavky na kvalitu, spôsob dodávky a predaj palív,

e) oblasti vyžadujúce osobitnú ochranu ovzdušia a osobitné opatrenia na obmedzenie znečisťovania ovzdušia,

f) zásady vytvárania a prevádzky smogových regulačných systémov (§ 15),

g) kvalifikačné požiadavky pre pracovníkov vykonávajúcich kontrolu veľkých, stredných a malých zdrojov znečisťovania podľa § 7 a 8.

§ 21

Ochranu ovzdušia súvisiacu s prevádzkou jadrových zariadení upravuje osobitný predpis.[5])

§ 22

Pokiaľ nie je vec, ktorá je predmetom súhlasu orgánu ochrany ovzdušia podľa tohto zákona, súčasťou správneho konania vedeného iným správnym orgánom, vzťahujú sa na vydanie súhlasu predpisy o správnom konaní,[6]) s výnimkou súhlasu udeľovaného podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) a e).

§ 23

Zrušuje sa zákon č. 35/1967 Zb. o opatreniach proti znečisťovaniu ovzdušia v znení zákona Českej národnej rady č. 146/1971 Zb. a zákona Slovenskej národnej rady č. 159/1971 Zb.

§ 24

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbrom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Napr. zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, zákon č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi, vyhláška Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 83/1976 Zb. o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu.

2) § 43 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení zákona č. 103/1990 Zb.
Vyhláška Štátnej komisie pre vedeckotechnický a investičný rozvoj č. 43/1990 Zb. o projektovej príprave stavieb.
Vyhláška Štátnej komisie pre vedeckotechnický a investičný rozvoj č. 186/1990 Zb. o oprávnení na projektovú činnosť.

3) Zákon č. 131/1989 Zb. o Zbierke zákonov v znení neskorších predpisov.

4) Zákon č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách.

5) Napr. zákon č. 28/1984 Zb. o štátnom dozore nad jadrovou bezpečnosťou jadrových zariadení.

6) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.